

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 125 /2019/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

188/2019. (VI.13.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ jogi képviselője által 2019. március 26-án postai úton előterjesztett panasza alapján indult eljárásban 2019. június 13-án – Dr. Cservák Csaba testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott állásfoglalását

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos jogi képviselője 2019. március 26-án, postai úton terjesztett elő panaszt a panaszossal szemben 2019. február 28-án és március 9-én fogatosított rendőri intézkedésekkel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy a * Rendőrkapitányság hivatali jogkörével súlyosan visszaélve, zaklatásszerű magatartást tanúsított a panaszossal szemben, előállítás, őrizete során. A rendőrök a jogszabályt súlyosan megsértve alkalmazták a panaszossal szemben kényszerintézkedést, valamint zaklatásszerű magatartást tanúsítottak vele szemben, emberi méltóságát, személyiségi jogait nem tartották tiszteletben.

Az ügyvéd szexmunkás ügyfeleinek beszámolóiból úgy tudják, hogy ha bármilyen bajba, veszélyhelyzetbe kerülnének, a rendőrség lenne az utolsó, akit értesítenének, mivel onnan hatékony segítségére nem számíthatnak.

^{1 1 1} Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panasz tárgyaül szolgáló intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat rögzítette a panaszos ügyvédje.

a) A panaszost 2019. február 28-án a K. út és T. utca kereszteződésénél rendőri intézkedés alá vonták 10 óra 50 perckor. Az intézkedés úgy történt, hogy megállt a panaszos előtt egy járóautó, egy nő és egy férfi járőr ült benne. Közölték a panaszossal, hogy azonnal kapcsolja ki a telefonját, a haját pedig engedje le. A járőrök nem közölték a panaszossal az intézkedés célját, nem szólították fel semmiféle nyilatkozattételre sem, hanem azonnal ezt a kényszerintézkedést alkalmazták. A panaszos épp egy buszmegállóban állt, nyilván nem tudta, miért történik ez vele.

A közterületen, nyilvános helyen a női járőr beletúrt a panaszos hajába, eközben a férfi járőr elvette tőle a táskáját. Ezt követően a helyszínen arra kényszerítették a panaszost, hogy felül vetkőzzön le, levették róla a melltartóját is. A férfi járőr nevetve dicsérte meg, hogy milyen jó nagy mellei vannak. Ezután be kellett ülnie a járóautóba és őt a * Rendőrkapitányság épületébe szállították, előállítását megtörtént.

Mivel a * Rendőrkapitányságon átépítés alatt van az előállító helyiség, a panaszost a folyosón ültették le, ahol körülbelül 6 órát kellett várakoznia. A várakozás alatt több férfi rendőr is megkönyözözte, ruházatán, testalkatán viccelődtek, megkérdezték, hogy „mennyiért sz*psz?“, „mennyibe került egy menet?“, stb.. Az ügyvéd szerint nyilvánvaló, hogy a panaszost súlyosan megalázták ezzel a viselkedéssel, mivel egy hatóság tagja nem engedhet meg magának ilyen viselkedést. A panaszos elmondása alapján csak egy rendőr volt a többi között, aki igyekezett leállítani ezt a megszegyenítést és rászólt a kollégáira.

A panaszost ezt követően az A. utcai fogdába szállították, ahol elmondása szerint penészes kenyérral kínálták meg, mondván, hogy neki az is jó lesz. A panaszost másnap szállították át a bírósági szabálysértési tárgyalásra, ahonnan szabadlábon távozhatott.

b) Ezt követően a panaszost március 9-én, szombat délután ismét előállították a járőrök a * Rendőrkapitányságra. Ekkor sem tájékoztatták arról, hogy miért állítják elő, a táskáját és a benne talált 950 forintot elvették tőle, mondván, hogy ez bizonyíték a szabálysértésre. A kapitányságon az őt kihallgató tiszt elé tett egy jegyzőkönyvet, melyben leírta, hogy a panaszos elismeri a terhére rótt tiltott prostitúció szabálysértését. Mivel a panaszos nem akarta ezt elismerni, az eljáró tiszt többször rászólt, hogy „ne szórakozzon már vele“, illetve, ha nem írja alá, akkor „30-40 napra is bezárják“.

Azt kérdezték a panaszostól, hogy „mi van, nem értesz?“, „nem magyarul beszélünk?“, majd azt mondták, ha a panaszos nem tud olvasni és nem ért magyarul, nekik be kell hívniuk az utcáról egy civil embert, aki felolvassa a jegyzőkönyv tartalmát. Ezt követően a jelen lévő rendőrök német nyelven mondtak el szexuális tartalmú szavakat a panaszosnak, például „blasen“, „ficken“, azt hitték, hogy a panaszos ezeket a szavakat nem érti. A panaszos azonban ezt követően sem tett elismerő nyilatkozatot, így végül 2 óra előállítás után szabadon engedték.

Az ügyvéd álláspontja szerint a panaszost a rendőrség eljáró tagjai nyilvánvalóan megszegyenítették, az eljárás őt súlyosan felzaklatta. Véleményük szerint a rendőrség eljárása több ponton is jogszabályt, illetve etikai előírásokat sért, továbbá alkalmas a rendőrségbe vetett közbizalom megrendítésére.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) Sz. N. M. r. őrnagy a 2019. április 25-ei parancsnoki kivizsgálásban az alábbi megállapításokat tette a Testület megkeresése nyomán.

a) 2019. február 28-án K. B. r. törzsőrmester és B. G. r. őrmester 10 óra 40 perckor a K. úton haladtak, amikor észlelték, hogy K. út és T. utca kereszteződésében található buszmegállóban egy hölgy lehúzott felsővel, kebleit mutogatva a buszmegálló 2 méteres szakaszán oda-vissza sétál és az ott elhaladó gépjárművek irányába integet, azok vezetőivel próbál kommunikálni.

Szexuális szolgáltatásra ily módon történő felajánlkozása megvalósította a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabálysértési törvény) 172. §-ába ütköző és aszerint minősülő tiltott prostitúció szabálysértését.

Az észlelés után a járőrpár a panaszost az elkövetett szabálysértésen való tettenérés miatt rendőri intézkedés (igazoltatás) alá vonta, hivatkozással a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 13.§ (1) bekezdésére, figyelemmel a 20.§ (1) bekezdésére.

A járőrpár az igazoltatást a törvényi előírások betartása mellett, tekintettel az Rtv. 29.§ (1) bekezdés (a) pontjában, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5.§ (1) bekezdésében és a 25.§ (1)-(2) bekezdéseiben foglaltak alapján kezdte meg.

10 óra 50 perckor vonták intézkedés alá a panaszost, aki felszólításukra átadta a személyazonosító igazolványát, melyből személyazonosságát hitelt érdemlően megállapították.

A panaszos a helyszínen azt nyilatkozta, hogy prostitúciós tevékenységet folytat, az intézkedés időpontját megelőzően nem rég érkezett ki a helyszínre. Feltett kérdésre elmondta, hogy orvosi igazolással szexuális úton terjedő fertőzések szűréséről nem rendelkezik.

Ezt követően a panaszossal közölték, hogy az általa elkövetett, Szabálysértési törvény alapján elzárással sújtható szabálysértés miatt a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából elő fogják állítani, melyet megértett és tudomásul vett. A szabálysértés elkövetését elismerte, a szabálysértési nyilatkozatot aláírásával hitelesítette.

A panaszossal szemben a rendelkezésre álló adatok és információk alapján 2019. február 28-án 10 óra 50 perctől az Rtv. 33.§ (2) bekezdés f) pont II. fordulata („akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható”) alapján személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedést kezdeményeztek.

B. G. r. őrmester az Rtv. 31.§ (1) bekezdése alapján a helyszínen a panaszoson ruházat- és csomagátvizsgálást hajtott végre, melynek során táskájából előkerült 7 darab „You&Me” gyártmányú gumióvszer, valamint 9000 forint készpénz (2 darab 2000 forintos és 1 darab 5000 forintos címlet). Az előállítás során kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor, mivel a panaszos az intézkedés során végig együttműködő magatartást tanúsított.

A telefon használatával kapcsolatban az átírat rögzíti, hogy a fogvatartott részére biztosított értesítési lehetőségről az Rtv. 18.§ (1) bekezdése rendelkezik, melynek értelmében a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy hozzátartozója vagy más személy értesítését kérje, melynek érdekében a fogvatartottat nyilatkoztatni kell. Ezen nyilatkozatnak a helyszínen a panaszos mobiltelefonja segítségével eleget is tett. A járőrök a panaszosnak a mobiltelefonjára vonatkozóan utasítást csak és kizárólag annak használatára vonatkozóan fogalmaztak meg, miszerint azt az intézkedés alatt nem használhatja, figyelemmel a Szolgálati Szabályzat 5.§ (4) bekezdésére, mely alapján a rendőri intézkedés során úgy kell eljárni, hogy a rendőr megelőzze

megtámadását, lefegyverzését, továbbá akadályozza meg, hogy a figyelmét a szolgálati tevékenységtől elvonják, vagy lekötöttségét jogellenes cselekmény elkövetésére használják fel. Egyebekben a mobiltelefon elvételére, kikapcsolására nem intézkedtek, ilyen jellegű utasítás a részükről nem hangzott el. Azzal kapcsolatban nyilatkozni nem tudtak, hogy a panaszos a mobiltelefonját kikapcsolta-e az intézkedés alatt.

A panaszossal az intézkedés megkezdésekor közölték, hogy azért vonták intézkedés alá, mivel cselekményével szabálysértést követett el. Közölték vele továbbá, hogy az általa elkövetett, a Szabálysértési törvény alapján elzárással sújtható szabálysértés miatt a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából elő fogják állítani a * Rendőrkapitányságra, melyet a panaszos megértett és tudomásul vett. A szabálysértés elkövetését elismerte, a szabálysértési nyilatkozatot aláírásával hitelesítette.

K. B. r. törzsőrmester és B. G. r. őrmester jelentésükben leírták, hogy a panaszossal szemben az Rtv. 31.§ (1) bekezdése alapján B. G. r. őrmester (azonos nemű személy) ruházat- és csomagátvizsgálást hajtott végre a helyszínen, melynek során tőle bármilyen dolog elvételére nem került sor, kizárólag a szabálysértéssel összefüggésbe hozható tárgyak (óvszer, készpénz) feltalálásáról tettek jelentést.

A rendőrök nyilatkozata alapján a ruházat- és csomagátvizsgálásra B. G. r. őrmester által nem szeméremsértő módon került sor, annál is inkább, mivel nevezett igen lenge öltözetben volt. Szemrevételezéssel és tapintással különösen azokra a részekre terjedt ki az átvizsgálás, amely a panaszos által könnyen elérhető.

A végrehajtó rendőr nyilatkozata alapján intézkedése során a panaszos hajába nem túrt bele, azt csak szemrevételezéssel vizsgálta meg (a támadásra, önkárosításra alkalmas tárgyakra figyelemmel), táskáját nem vették el, nem vetkőztették le felül és a melltartóját sem vették el róla.

Ezen állítást erősíti azon tény is, hogy a panaszos már az intézkedés megkezdésekor is igen lenge öltözetben tartózkodott a fenti útszakaszon, melynek levétele akár a panaszos lemeztelenítésével is járhatott volna.

Az Rtv. 2.§ (1) bekezdése értelmében a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedők jelentésükben leírták, hogy az intézkedés alá vont személy kinézetére, öltözetére, viselkedésére, különösen keblei méretére vonatkozóan megjegyzést nem tettek, intézkedésük alatt a panaszossal történő kommunikációjuk során kizárólag a szakmai konkrétumokra szorítkoztak.

A kényszerintézkedés alkalmazásának arányossága tekintetében kiemelendő, hogy a rendőrkapitányság illetékességi területén – többek között a fenti útszakaszon – hasonló jellegű cselekményekkel kapcsolatban intenzív és nagyszámú intézkedések kerültek, illetve kerülnek fogantatásra, amelyek hathatósan és eredményesen járulnak hozzá a lakosság szubjektív biztonságérzetének biztosításához. A közbiztonság, illetve közrend biztosítása kiemelt feladata a rendőrségnek, így az elzárással sújtható szabálysértéseket elkövetőkkel – különösen a tiltott prostitúció szabálysértésének elkövetése esetén – szemben a rendőrség alkalmazza az azonnali intézkedés és hatósági eljárás elvét a törvény erejénél fogva.

A panaszos személyi szabadságát korlátozó intézkedés az Rtv. 33.§ (2) bekezdés f) pont II. fordulatára alapján 2019. február 28-án 10 óra 50 perctől 17 óra 10 percig tartott. Ekkor a panaszos őrizetbe vétele a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából megtörtént. A

szolgálatparancsnok megállapította, hogy a személyi szabadság korlátozása jogszerű, szakszerű, szükséges és arányos volt, a jogszabályi előírásoknak megfelelő volt.

Az Rtv. 33.§ (3) szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A szabálysértési hatóság a döntését az előállítás során meghozza, és azt az érintett részére személyesen kézbesíti.

Megállapítható, hogy a szabálysértés miatt előállított személy esetében valamennyi, a különböző normákban előírt adminisztráció jellegű cselekményt, illetve szabálysértési eljárási cselekményt szakszerűen, jó szakmai színvonalon elvégezték, az alábbiak szerint.

- 10 óra 50 perctől 11 óra 20 percig: az előállítás időtartama a kapitányságra
- 11 óra 20 perctől 12 óra 15 percig előállítás végrehajtásáról szóló jelentés elkészítése
- 12 óra 15 perctől 12 óra 30 percig előállítás végrehajtásáról szóló jelentés jóváhagyása
- 12 óra 30 perctől 14 óra 15 percig előállítás végrehajtásáról szóló jelentés értékelése, szervezés
- 14 óra 15 perctől 17 óra 10 percig értékelési munkálatok, őrizetbe vételi határozat szerkesztése
- 17 óra 10 perckor őrizetbe vétel fogatosítása

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy az előállítás kezdetétől végrehajtott, a jogszabályok által előírt garanciális jellegű adminisztrációs feladatok végrehajtásra kerültek. A rendőri álláspont szerint az előállítás ideje alatt végrehajtott intézkedések, eljárási cselekmények bevezetése és végrehajtása szükséges volt ahhoz, hogy a szabálysértési ügyben megalapozott legyen a gyorsított bírósági eljárás, ezért arányosnak és szükségesnek minősül az előállítás időtartama.

A panaszos előállítását követő elhelyezésére a rendőrkapitányság földszintjén, mindennemű forgalomtól ajtóval és ráccsal elzárt folyosón került sor, mivel a kapitányság előállító egységében felújítási munkálatok zajlottak. Ezen folyosórész ülő alkalmatossággal ellátott terület, ahol a panaszos egyszemélyi felügyelete is megvalósult S. K. r. őrmester rendkívüli őr által.

Megjegyzendő, hogy a rendőri szerv számára a fogdán, előállító helyiségen kívüli őrzés nem ismeretlen fogalom, közjogi szervezetszabályozó eszközökben szabályozott gyakorlat. Jelen esetben a folyosón történő felügyelettel komfortosabb feltételeket biztosítottak az előállított személynek, a felügyeletet végrehajtó rendőr közvetlen kapcsolatban van a fogvatartottal, kérés esetén haladéktalanul tudnak reagálni, s mindemellett az őrzésbiztonság is maradéktalanul biztosított.

Az Rtv. 16.§ (4) bekezdése szerint a rendőr nem alkalmazhat kínzást, kényszervallatást, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódot, az erre vonatkozó utasítást köteles megtagadni. A rendőr az ilyen magatartás tanúsítójával szemben, annak megakadályozása érdekében, a szolgálati beosztására, a rendfokozatára, személyére tekintet nélkül köteles intézkedni.

Tekintettel a fentiekre írásos jelentést készített S. K. r. őrmester a panaszos állításainak megerősítésére, vagy kizárására, hiszen ő látta el a panaszos folyamatos felügyeletét, tehát ha a panaszos által megjelölt tartalmú kifejezések elhangzottak, akkor azt neki észlelnie kellett volna. Az őrmester azonban jelentésében leírta, hogy szexuális tartalmú megjegyzéseket, lealacsonyító kifejezéseket senki nem tett a fogvatartott irányába, vele kizárólag az őrzéssel összefüggő, tájékoztatással, felvilágosítással kapcsolatos kommunikáció valósult meg.

A panaszos (szabálysértési őrizetben lévő személy) az A. utcai fogdában került befogadásra, így a penészes kenyérrel való ellátással kapcsolatban állásfoglalás nem áll a r. őrnagy módjában. A panaszos szóban nyilatkozatva lett az élelemmel történő ellátás lehetőségéről, azonban élelmezést nem kért. Mivel ez a panaszos már nem a panaszos előállításával kapcsolatban merült fel, a Testület hatáskörébe nem tartozik bele ennek vizsgálata.

b) 2019. március 9-én B. G. r. törzsőrmester és L. T. c. r. törzsszáslós 20 óra 30 perckor a K. úton haladtak a P. út irányába, amikor a T. utcai buszmegállónál kialakított buszöbölben észlelték, hogy egy hölgy kihívó ruházatban (felhajtott miniszoknya, egész altestet láthatóvá téve) „riszálja” magát, az ott elhaladó gépjárművek irányába integet, telefonjával világít. Szexuális szolgáltatásra ily módon történő felajánlkozása megvalósította a szabálysértésekről, a Szabálysértési törvény 172.§-ába ütköző, és aszerint minősülő tiltott prostitúció szabálysértést.

Az észlelés után a járőrpár a hölgyet az elkövetett szabálysértésen való tettenérés miatt rendőri intézkedés (igazoltatás) alá vonta, hivatkozással az Rtv. 13. § (1) bekezdésére, figyelemmel a 20.§ (1) bekezdésére.

A járőrpár a panaszos igazoltatását a törvényi előírások betartása mellett, tekintettel az Rtv. 29.§ (1) bekezdés a) pontjában, valamint a Szolgálati Szabályzat 5.§ (1) bekezdésében és a 25.§ (1)-(2) bekezdéseiben foglaltak alapján kezdte meg.

Tekintettel a fentiekre intézkedés alá vonták a panaszost, aki felszólításukra átadta a személyazonosító igazolványát, melyből személyazonosságát hitelt érdemlően megállapították.

Ezt követően a panaszossal közölték, hogy az általa elkövetett, a Szabálysértési törvény alapján elzárással sújtható szabálysértés miatt az eljárás azonnali lefolytatása céljából elő fogják állítani a * Rendőrkapitányságra, melyet a panaszos megértett és tudomásul vett.

A panaszossal szemben rendelkezésre álló adatok és információk alapján 2019. március 9-én 20 óra 30 perctől az Rtv. 33.§ (2) bekezdés f) pont II. fordulata alapján személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedést kezdeményeztek.

A panaszoson az objektumban ruházat- és csomagátvizsgálást végezett B. G. r. őrmester, melynek során táskájából előkerült 6 darab „Masculan” gyártmányú gumióvszer, továbbá 12.545 forint készpénz.

Az előállítás során kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor, mivel nevezett az intézkedés során végig együttműködő magatartást tanúsított.

A panaszossal az intézkedés megkezdésekor közölték, hogy azért vonták intézkedés alá, mivel cselekményével szabálysértést követett el. Közölték vele továbbá, hogy az általa elkövetett, a Szabálysértési törvény alapján elzárással sújtható szabálysértés miatt a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából elő fogják állítani a * Rendőrkapitányságra, melyet a panaszos megértett és tudomásul vett.

A kényszerintézkedés alkalmazásának arányossága tekintetében az előző intézkedéssel megegyező érvekre hivatkozott a r. őrnagy.

A panaszos személyi szabadságát korlátozó intézkedés az Rtv. 33.§ (2) bekezdés f) pont II. fordulata alapján 2019. március 9-én 20 óra 30 perctől 23 óráig tartott, ekkor a panaszos szabadon bocsátása az azonnali gyorsított bírósági eljárás feltételeinek teljes körű hiánya miatt megtörtént.

A személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedés vizsgálata után a szolgálatparancsnok megállapította, hogy a személyi szabadság korlátozása jogszerű, szakszerű, szükséges és arányos volt, a jogszabályi előírásoknak megfelelő volt.

Az Rtv. 33.§ (3) szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

Megállapítható, hogy a szabálysértés miatt előállított személy esetében valamennyi, a különböző normákban előírt adminisztráció jellegű cselekményt, illetve szabálysértési eljárási cselekményt (eljárás alá vont személy meghallgatása) szakszerűen, jó szakmai színvonalon elvégezték, az alábbiak szerint.

- 20 óra 30 perctől 20 óra 45 percig előállítás időtartama a rendőrkapitányságra
- 20 óra 45 perctől 21 óra 29 percig előállítás végrehajtásáról szóló jelentés elkészítése
- 21 óra 29 perctől 21 óra 45 percig előállítás végrehajtásáról szóló jelentés jóváhagyása
- 21 óra 45 perctől 22 óráig eljárás alá vont személy meghallgatása

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy az előállítás kezdetétől végrehajtott, a jogszabályok által előírt garanciális jellegű adminisztrációs feladatok végrehajtásra kerültek.

A panaszossal szembeni ruházat- és csomagátvizsgálás (Rtv. 31.§ (1) bekezdése) során nem került elvételre bármilyen dolog a panaszostól, kizárólag a szabálysértéssel összefüggésbe hozható tárgyak (6 db 1000 forintos, 3 darab 2000 forintos bankjegy, 545 forint pénzérme, illetve 6 darab „Masculan” gumióvszer) feltalálásról tettek jelentést. Az átvizsgálásra B. G. r. őrmester által nem szeméremszérintő módon került sor. A panaszos által említett 950 forint nem egyezik a rendőri jelentésben foglalt pénzüsszeggel sem.

A panaszos meghallgatását Sz. M. r. őrnagy hajtotta végre, aki nyilatkozatában cáfolta, hogy a fogvatartottal szemben bármiféle nyomásgyakorlást, pressziót alkalmazott volna. Erősíti ezen állítást az a tény is, hogy a meghallgatása során a panaszos nem tett vallomást és nem ismerte el a szabálysértést.

Az Rtv. 16.§ (4) bekezdése szerint a rendőr nem alkalmazhat kínzást, kényszervallatást, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódot, az erre vonatkozó utasítást köteles megtagadni. A rendőr az ilyen magatartás tanúsítójával szemben, annak megakadályozása érdekében, a szolgálati beosztására, a rendfokozatára, személyére tekintet nélkül köteles intézkedni.

Tekintettel a fentiekre, Sz. M. r. őrnagy jelentésében leírta, hogy szexuális tartalmú megjegyzéseket, gúnyolódó kifejezéseket senki nem tette a fogvatartott irányába, vele kizárólag a

szabálysértési eljárással összefüggő, tájékoztatással, felvilágosítással kapcsolatos kommunikáció valósult meg.

A rendőri állásfoglalás cáfolta az intézkedés részrehajló jellegét. A rendőrség véleménye szerint nehezen értelmezhető a panaszos jogi képviselőjének állítása annak tekintetében, hogy a szexmunkásoknak a rendőrök nem nyújtanak segítséget. A segítségnyújtási kötelezettség általános jelleggel az Rtv. 24.§ (1) bekezdése szerint meg kell, hogy valósuljon minden állampolgár irányába, azonban a szabálysértés elkövetéséhez nyújtott segítség ellentétes a jogszabályokban foglaltakkal.

2) A jelentés előállítás végrehajtásáról című dokumentum, mely a 2019. február 28-ai intézkedést rögzíti az alábbi kiegészítő információkat tartalmazza az eddig ismertettekhez képest.

A panaszos, az igazoltatását követően elmondta a rendőrnek, hogy prostitúciós tevékenységet folytat és nemrég érkezett a helyszínre. Elmondta továbbá, hogy aznap már volt egy „sikeres üzletkötése”, amivel 9000 forintot keresett, és napi átlagban 40.000 forintot keres prostitúciós tevékenységgel, 5000-10000 forint alkalmankénti áron.

A panaszos kérdésre elmondta, hogy orvosi igazolással szexuális úton terjedő fertőzések szűréséről nem rendelkezik.

A panaszos ezt követően a szabálysértés elkövetését elismerte a Szabálysértési nyilatkozatot aláírásával hitelesítette, melyet a rendőrség csatolt.

3) A 2019. március 1-én megtartott – bíróság elé állítás keretében lefolytatott – nyilvános tárgyalás alapján hozott döntése szerint a panaszos elkövette a tiltott prostitúció szabálysértést. A végzés szerint a panaszost az eljárás tárgyát képező cselekmény elkövetését megelőző két éven belül szabálysértés elkövetése miatt számos alkalommal marasztalták el, hasonló cselekmény miatt (a * kapitányság tiltott kéjelgés miatt helyszíni bírságot szabott ki rá 2017. július 10-én, a bíróság tiltott kéjelgés miatt 12 óra közérdekű munka büntetéssel sújtotta 2017. május 10-én).

Jelen esetben a panaszos a buszmegállóban sétálva az arra közlekedő gépkocsivezetőket próbálta megállásra bírni, azzal a szándékkal, hogy részükre szexuális szolgáltatásait ajánlja fel anyagi ellenszolgáltatás fejében. Az adott helyszín védett övezet, mivel 50 méteren belül lakott területen belüli főút található. A panaszos a helyszínen nem rendelkezett a jogszabályban előírt orvosi igazolással.

4) A 2019. március 9-ei intézkedéssel kapcsolatban az alábbi kiegészítő információkat tartalmazza az intézkedők (B. G. r. törzsőrmester és L. T. c. r. törzszászlós) jelentése előállítás végrehajtásáról.

Ezen intézkedés során a panaszos cselekményét nem tagadta, azonban ezzel kapcsolatban, valamint személyi körülményeiről nyilatkozni nem kívánt.

A panaszos továbbá elmondta a rendőröknek, hogy az adott napon még „nem volt fuvarban”.

5) A jegyzőkönyv eljárás alá vont személy meghallgatásáról 2019. március 9-én rögzítette, hogy a panaszos élt vallomásmegtagadási jogával, és vallomást nem kívánt tenni. A panaszost tájékoztatták, hogy a feljelentésben foglaltak alapján indult előkészítő eljárásban eljárás alá vont személyként hallgatják meg, tiltott prostitúció szabálysértés elkövetése miatt.

A panaszos a szabálysértés elkövetését a meghallgatásakor nem ismerte el. A panaszos állítása szerint ő csak táncolt az utcán, mert fázott, és semmit nem csinált.

6) Az előző pontban ismertettek szerint az ügy gyorsított bíróság elé állításra nem volt alkalmas, mivel a panaszos nem ismerte el a szabálysértés tényét. Sz. M. c. r. őrnagy erről készült feljegyzését a rendőrség csatolta az iratanyaghoz.

7) K. B. r. őrmester 2019. április 24-én készült kiegészítő jelentésében az alábbiakat rögzítette a 2019. február 28-ai intézkedéssel kapcsolatban.

A panaszost az intézkedés megkezdésekor a telefonjára vonatkozóan felszólította, hogy annak használatát mellőzze, hozzátartozó kiértesítése végett elérhetőségének megadását követően. Az intézkedés során semmilyen utasítás nem hangzott el a panaszos irányába, arra vonatkozóan, hogy milyen módon hordja a haját.

A rendőr a napszaknak megfelelő köszönéssel, nemnek kornak megfelelő megszólítással, a rendőr nevének, jelvényszámának, rendfokozatának és szolgálati helyének, valamint az intézkedés céljának közlésével kezdte meg az intézkedést.

A ruházat- és csomagátvizsgálást B. G. r. őrmester hajtotta végre, mely során a panaszos melltartóját nem vetette le, telefonja, táskája nem került elvételre.

A panaszos hajára vonatkozó közlés nem hangzott el, kinézetére, öltözetére, viselkedésére, keblei méretére nem tett megjegyzést a rendőr.

8) S. K. r. őrmester 2019. április 24-én készült kiegészítő jelentésében az alábbiakat rögzítette a 2019. február 28-ai intézkedéssel kapcsolatban.

A rendőr előállító őr feladatot látott el a megjelölt napon. A panaszost a kapitányság ügyfelektől elzárt földszinti folyosóján helyezték el 11 óra 20 perckor az előállító egység felújítása miatt.

Az őrzés során szexuális tartalmú megjegyzések, lealacsonyító kifejezések nem hangzottak el, sem a rendőr, sem kollégái részéről.

9) B. G. r. törzsőrmester 2019. április 25-én készült kiegészítő jelentésében az alábbiakat rögzítette a 2019. március 9-ei intézkedéssel kapcsolatban.

Az intézkedést a szolgálati fellépés módjának betartásával kezdte meg, az intézkedés alá vontat tájékoztatta az intézkedés okáról, céljáról. A panaszos tisztában volt azzal, hogy tevékenysége szabálysértést valósít meg, mely elkövetésének tényét nem vitatta a helyszínen, azonban szabálysértési nyilatkozaton nem ismerte el.

A rendőrkapitányságra való előállítást követően B. G. r. őrmester, rendkívüli őr a panaszos ruházatát és táskáját a rendőr jelenlétében átvizsgálta, ahogy ezt minden személyi szabadságában korlátozott személy esetében megteszik. Semmi nem került elvételre a panaszostól, sem tárgy, sem készpénz, sem a táskája, ezeket átvizsgálást követően visszaadták a panaszosnak. Feljegyzésre kerültek az elkövetett cselekménnyel összefüggésbe hozható tárgyak (gumióvszer, készpénz).

10) B. G. r. őrmester 2019. április 25-én készült kiegészítő jelentésében az alábbiakat rögzítette.

K. B. r. őrmester felszólította a panaszost, hogy a telefon használatát mellőzze, hozzátartozó értesítése végett elérhetőségének megadását követően. A panaszos hajára megjegyzést nem tettek, nem kérte arra sem, hogy engedje le a haját, nem túrt bele, csupán szemrevételezte, hogy abban önkárosításra, támadásra alkalmas eszköz van-e.

K. B. r. őrmester a szolgálati fellépés szabályait betartva kezdte meg az intézkedést, ennek körében közölte az intézkedés okát is, mely a szabálysértés elkövetése volt, ezt a panaszos többször visszakérdezésre is megértette és tudomásul vette.

A r. őrmester a helyszínen ruházat- és csomagátvizsgálást hajtott végre, ennek során nem került elvételre tőle semmi, csupán a szabálysértéssel összefüggésbe hozható tárgyak (gumióvszer, pénz) kerültek felírásra. Az átvizsgálást nem szeméremsértő módon hajtotta végre, szemrevételezéssel és tapintással azokra a helyekre terjedt ki, amelyek a panaszos által könnyen elérhetőek. Sem a felsőjét, sem a melltartóját nem vetették le.

A panaszos kinézetére, öltözködésére, viselkedésére, keblei méretére nem hangzott el megjegyzés.

11) Sz. M. 2019. április 25-én készült kiegészítő jelentésében az alábbiakat rögzítette a 2019. március 9-ei intézkedéssel kapcsolatban.

A jegyzőkönyv szerint 21 óra 45 perckor a r. őrnagy hallgatta meg a panaszost. A panaszost nem helyezte nyomás alá annak érdekében, hogy aláírja a szabálysértés elismeréséről szóló nyomtatványt, azért sem, mert ilyen nyomtatvánnyal a készenléti szolgálatot ellátó nyomozók nem rendelkeznek.

Ilyen esetekben a meghallgatás úgy történik, hogy a rendőrfőnök által készített jelentés a helyszínen észleltekről felolvasásra kerül a meghallgatás előtt (jelen esetben a r. őrnagy olvasta fel a panaszosnak), mielőtt az eljárás alá vont személy vallomást tenne, és az ezzel kapcsolatos jogai felolvasásra kerülnek, melyeket a meghallgatást követően az eljárás alá vont aláírásával vesz tudomásul.

A Szabálysértési törvény 91.§ (4) bekezdése szerint a szabálysértési hatóság előtt folyó eljárásban a jegyzőkönyvet felolvasás után - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - az eljárási cselekmény résztvevőinek alá kell írniuk. Ha a jegyzőkönyv aláírását bármelyik résztvevő megtagadja, azt a megtagadás okának megjelölésével a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni.

A panaszos a felolvasást követően közölte, hogy élni kíván vallomásmegtagadási jogával, a szabálysértést nem ismeri el. A rendőr ezen nyilatkozatot a jegyzőkönyvbe foglalta, majd felhívta a panaszos figyelmét, hogy a vallomástétel megtagadása nem akadályozza az eljárás lefolytatását. A panaszost közölte, hogy semmit nem hajlandó aláírni, ezért a rendőr felhívta a figyelmét a fentiekben leírt jogszabályra, és tájékoztatta, hogy ezt is jegyzőkönyvbe kell foglalnia. A panaszos megértette a tájékoztatást és aláírta a jegyzőkönyvet.

A panaszos minden tájékoztatást megkapott, az emberi méltóság figyelembevételével. A jogszabályi tájékoztatás a rendőr emlékezte szerint többször is elhangzott, és a panaszos a későbbiek során megértette, hogy az aláírás megtagadása és a vallomás megtagadása nem azonos.

A meghallgatás során nem került sor német nyelvű obszcén szavak használatára, sem a rendőr, sem az irodában tartózkodó kollégája által, a kolléga a meghallgatásba nem szólt bele, egyéb tevékenységet végzett.

A panaszossal szemben sértő kifejezéseket nem alkalmazott, szexuális tartalmú kifejezéseket senki nem tett, emberi méltóságát nem sértették, bántó, gúnyolódó kifejezések nem hangzottak el.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, IV. cikkében rögzített személyes szabadsághoz való jogát, XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, valamint a XV. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá 2019. február 28-án és 2019. március 9-én.

a) A panaszost 2019. február 28-án a K. út és T. utca kereszteződésénél rendőri intézkedés alá vonták 10 óra 50 perckor. A panaszos épp egy buszmegállóban állt, nem tudta, miért történik ez vele.

A rendőri tájékoztatás szerint 2019. február 28-án K. B. r. törzsőrmester és B. G. r. őrmester 10 óra 40 perckor a K. úton haladtak, amikor észlelték, hogy K. út és T. utca kereszteződésében található buszmegállóban egy hölgy lehúzott felsővel, kebleit mutogatva a buszmegálló 2 méteres szakaszán oda-vissza sétál és az ott elhaladó gépjárművek irányába integet, azok vezetőivel próbál kommunikálni. Szexuális szolgáltatásra ily módon történő felajánlkozása megvalósította a Szabálysértési törvény 172. §-ába ütköző és aszerint minősülő tiltott prostitúció szabálysértését. Az észlelés után a járőrpár a panaszost az elkövetett szabálysértésen való tettenérés miatt rendőri intézkedés (igazoltatás) alá vont.

Jelen esetben a panaszos a buszmegállóban sétálva az arra közlekedő gépkocsivezetőket próbálta megállásra bírni, azzal a szándékkal, hogy részükre szexuális szolgáltatásait ajánlja fel anyagi ellenszolgáltatás fejében. Az adott helyszín védett övezet, mivel 50 méteren belül lakott területen belüli főút található. A panaszos a helyszínen nem rendelkezett a jogszabályban előírt orvosi igazolással.

b) A panaszost március 9-én, szombat délután ismét előállították a járőrök a * Rendőrkapitányságra.

2019. március 9-én B. G. r. törzsőrmester és L. T. c. r. törzssászlós 20 óra 30 perckor a K. úton haladtak a P. út irányába, amikor a T. utcai buszmegállónál kialakított buszöbölben észlelték, hogy egy hölgy kihívó ruházatban (felhajtott miniszoknya, egész altestet láthatóvá téve) „riszálja” magát, az ott elhaladó gépjárművek irányába integet, telefonjával világít. Szexuális szolgáltatásra ily módon történő felajánlkozása megvalósította a szabálysértésekről, a Szabálysértési törvény 172.§-ába ütköző, és aszerint minősülő tiltott prostitúció szabálysértést. Az észlelés után a járőrpár a hölgyet az elkövetett szabálysértésen való tettenérés miatt rendőri intézkedés (igazoltatás) alá vont.

A Testület mindkét intézkedéssel kapcsolatban az alábbi rendelkezésekre hívja fel a figyelmet.

Az Rtv. 1.§ (2) 2. pontja szerint A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és

segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A Szabálysértési törvény 172. §-a szerint, aki a külön törvényben, vagy törvény felhatalmazása alapján hozott önkormányzati rendeletben a szexuális szolgáltatással összefüggő korlátozást, illetve tilalmat megszegi, szabálysértést követ el.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor a rendőrség az intézkedés jogalapjaként szabálysértés elkövetésére hivatkozik – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Testület az ügy gondos mérlegelése után arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos viselkedése kellő indokot szolgáltatott arra, hogy az intézkedő rendőrből gyanút keltsen a panaszossal szemben, szabálysértés elkövetésére vonatkozóan.

Testület megítélése szerint a szabálysértés elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a rendőrök oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, az intézkedés foganatosítása által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület ezt követően vizsgálta a szolgálati fellépés módját.

a) 2019. március 28-án a panaszos előadása szerint úgy történt az intézkedés, hogy megállt a panaszos előtt egy járóautó, egy nő és egy férfi járőr ült benne. Közölték a panaszossal, hogy azonnal kapcsolja ki a telefonját, a haját pedig engedje le. A járőrök nem közölték a panaszossal az intézkedés célját, nem szólították fel semmiféle nyilatkozattételre sem, hanem azonnal ezt a kényszerintézkedést alkalmazták.

A rendőri álláspont szerint a panaszossal az intézkedés megkezdésekor közölték, hogy azért vonták intézkedés alá, mivel cselekményével szabálysértést követett el. Közölték vele továbbá, hogy az általa elkövetett, a Szabálysértési törvény alapján elzárással sújtható szabálysértés miatt a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából elő fogják állítani a * Rendőrkapitányságra, melyet a panaszos megértett és tudomásul vett. A szabálysértés elkövetését elismerte, a szabálysértési nyilatkozatot aláírásával hitelesítette.

b) A panaszost március 9-én, szombat délután ismét előállították a járőrök a * Rendőrkapitányságra. Ekkor sem tájékoztatták arról, hogy miért állítják elő.

A panaszossal az intézkedés megkezdésekor közölték, hogy azért vonták intézkedés alá, mivel cselekményével szabálysértést követett el. Közölték vele továbbá, hogy az általa elkövetett, a Szabálysértési törvény alapján elzárással sújtható szabálysértés miatt a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából elő fogják állítani a * Rendőrkapitányságra, melyet a panaszos megértett és tudomásul vett.

Az intézkedő rendőr elmondása szerint az intézkedést a szolgálati fellépés módjának betartásával kezdte meg, az intézkedés alá vontat tájékoztatta az intézkedés okáról, céljáról. A panaszos tisztában volt azzal, hogy tevékenysége szabálysértést valósít meg, mely elkövetésének tényét nem vitatta a helyszínen, azonban szabálysértési nyilatkozaton nem ismerte el.

A Testület mindkét esetben az alábbiak szerint vizsgálta a szolgálati fellépés megfelelő voltát.

Az Rtv. 20.§ (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

Az Rtv. 33.§ (4) bekezdése szerint az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

A Testület korábban már számos állásfoglalásban kifejtette, hogy az intézkedés formai kellékei közül csak azoknak az elmaradása tekinthető alapjogi sérelem okozására alkalmasnak, amelyek az érintett számára a későbbi jogérvényesítéshez esetlegesen szükséges információt hordoznak (pl. az intézkedő rendőr kilétére, az intézkedés céljára vonatkozó közlés), míg azon kellékek (tisztelgés, köszönés, stb.) elmaradását, amelyek ilyen információt nem tartalmaznak, nem tekinti a Testület alapjogi sérelmet okozó mulasztásnak.

A Testület az ügy gondos mérlegelése során megállapította, hogy a panaszosi és a rendőri álláspont között olyan mértékű ellentét feszül abban a kérdésben, hogy a rendőrök közölték-e a panaszossal az intézkedés célját, amelyet a Testületnek nem állt módjában feloldani, mivel a panaszosi és a rendőri állásponton felül, egyéb bizonyítási eszközzel nem rendelkezett.

Mindezekre tekintettel a Testület nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy az intézkedések megkezdésekor a rendőrök tájékoztatták-e a panaszost az intézkedés céljáról, ezáltal a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

3) A panaszos állítása szerint az intézkedés megkezdésekor (2019. február 28-án) rögtön közölték a panaszossal, hogy azonnal kapcsolja ki a telefonját, a haját pedig engedje le.

A telefon használatával kapcsolatban a rendőrségi átirat rögzíti, hogy a fogvatartott részére biztosított értesítési lehetőségről az Rtv. 18.§ (1) bekezdése rendelkezik, melynek értelmében a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy hozzátartozója vagy más személy értesítését kérje, melynek érdekében a fogvatartottat nyilatkoztatni kell. Ezen nyilatkozatnak a helyszínen a panaszos mobiltelefonja segítségével eleget is tett. A járőrök a panaszosnak a mobiltelefonjára vonatkozóan utasítást csak és kizárólag annak használatára vonatkozóan fogalmaztak meg, miszerint azt az intézkedés alatt nem használhatja, figyelemmel a Szolgálati

Szabályzat 5.§ (4) bekezdésére, mely alapján a rendőri intézkedés során úgy kell eljárni, hogy a rendőr megelőzze megtámadását, lefegyverzését, továbbá akadályozza meg, hogy a figyelmét a szolgálati tevékenységtől elvonják, vagy lekötöttségét jogellenes cselekmény elkövetésére használják fel. Egyebekben a mobiltelefon elvételére, kikapcsolására nem intézkedtek, ilyen jellegű utasítás a részükről nem hangzott el. Azzal kapcsolatban nyilatkozni nem tudtak, hogy a panaszos a mobiltelefonját kikapcsolta-e az intézkedés alatt.

K. B. r. őrmester és B. G. őrmester egyaránt elmondták, hogy K. B. őrmester felszólította a panaszost, hogy a telefon használatát mellőzze, hozzátartozó értesítése végett elérhetőségének megadását követően. A panaszos hajára megjegyzést nem tettek, nem kérte arra sem, hogy engedje le a haját.

A Szolgálati Szabályzat 5.§ (4) bekezdés szerint a rendőri intézkedés során úgy kell eljárni, hogy a rendőr megelőzze megtámadását, lefegyverzését, továbbá akadályozza meg, hogy a figyelmét a szolgálati tevékenységtől elvonják vagy lekötöttségét jogellenes cselekmény elkövetésére használják fel.

A Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos felszólítása arra, hogy az intézkedés során ne használja a telefonját indokolt volt, az intézkedés gyors és zavartalan lefolytatása érdekében. A rendőrök biztosították, hogy a panaszosnak lehetősége legyen kiértékelni a hozzátartozóját, amennyiben igényli, ezen felül a mobiltelefon további használata a rendőri intézkedés során nem indokolt.

Abban a kérdésben, hogy az intézkedők felszólították-e a panaszost a haja leengedésére, a Testület nem tudott állást foglalni, az egymásnak teljes mértékben ellentmondó panaszosi és rendőri álláspontok miatt nem volt lehetséges a történetek rekonstrukciója.

A panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült azáltal, hogy a mobiltelefon használatának mellőzésére felszólították a rendőrök. A panaszos emberi méltóságának sérelme nem megállapítható abban a kérdésben, hogy a rendőrök felszólították-e arra, hogy a haját engedje le.

4) A Testület ezt követően vizsgálta a ruházat- és csomagátvizsgálást.

a) A panaszos állítása szerint 2019. február 28-án közterületen, nyilvános helyen a női járőr beletúrt a panaszos hajába, eközben a férfi járőr elvette tőle a táskáját. Ezt követően a helyszínen arra kényszerítették a panaszost, hogy felül vetközzön le, levették róla a melltartóját is.

K. B. r. törzsőrmester és B. G. r. őrmester jelentésükben leírták, hogy a panaszossal szemben az Rtv. 31.§ (1) bekezdése alapján B. G. r. őrmester (azonos nemű személy) ruházat- és csomagátvizsgálást hajtott végre a helyszínen, melynek során tőle bármilyen dolog elvételére nem került sor, kizárólag a szabálysértéssel összefüggésbe hozható tárgyak (óvszer, készpénz) feltalálásáról tettek jelentést. A rendőrök nyilatkozata alapján a ruházat- és csomagátvizsgálásra B. G. r. őrmester által nem szeméremszértlő módon került sor, annál is inkább, mivel nevezett igen lenge öltözetben volt. Szemrevételezéssel és tapintással különösen azokra a részekre terjedt ki az átvizsgálás, amely a panaszos által könnyen elérhető. A végrehajtó rendőr nyilatkozata alapján intézkedése során a panaszos hajába nem túrt bele, azt csak szemrevételezéssel vizsgálta meg (a támadásra, önkárosításra alkalmas tárgyakra figyelemmel), táskáját nem vették el, nem vetköztették le felül és a melltartóját sem vették el róla. Ezen állítást erősíti azon tény is, hogy a

panaszos már az intézkedés megkezdésekor is igen lenge öltözetben tartózkodott a fenti útszakaszon, melynek levétele akár a panaszos lemeztelenítésével is járhatott volna.

b) A panaszos állítása szerint 2019. március 9-én a táskáját és a benne talált 950 forintot elvették tőle, mondván, hogy ez bizonyíték a szabálysértésre.

A panaszossal szembeni ruházat- és csomagátvizsgálás (Rtv. 31.§ (1) bekezdése) során nem került elvételre bármilyen dolog a panaszostól, kizárólag a szabálysértéssel összefüggésbe hozható tárgyak (6 db 1000 forintos, 3 darab 2000 forintos bankjegy, 545 forint pénzérme, illetve 6 darab „Masculan” gumióvszer) feltalálásról tettek jelentést, melyről feljegyzés készült, majd a panaszos visszakapta hiánytalanul. Az átvizsgálásra B. G. r. őrmester által nem szeméremsértő módon került sor. A panaszos által említett 950 forint nem egyezik a rendőri jelentésben foglalt pénzösszeggel sem.

B. G. r. törzsőrmester elmondása szerint a rendőrkapitányságra való előállítást követően B. G. r. őrmester, rendkívüli őr a panaszos ruházatát és táskáját az ő jelenlétében átvizsgálta, ahogy ezt minden személyi szabadságában korlátozott személy esetében megteszik. Semmi nem került elvételre a panaszostól, sem tárgy, sem készpénz, sem a táskája, ezeket átvizsgálást követően visszaadták a panaszosnak. Feljegyzésre kerültek az elkövetett cselekménnyel összefüggésbe hozható tárgyak (gumióvszer, készpénz).

A Testület mindkét intézkedés vizsgálata kapcsán az alábbi rendelkezésekre volt tekintettel.

Az Rtv. 31. § (1) bekezdése szerint, akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a 29/B. § (1) bekezdésében meghatározott dolog elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.(2) A ruházat átvizsgálását - halaszthatatlan eset kivételével - az intézkedés alá vonttal azonos nemű személy végezheti. Az intézkedés nem történhet szeméremsértő módon.

A panaszos ruházatának és csomagjának átvizsgálására a fentiek alapján megfelelő jogalap birtokában került sor mindkét esetben. Az intézkedés foganatosítása tehát nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát, sem emberi méltóságát. A Testületnek nem állt módjában annak eldöntése, hogy az első esetben az intézkedés foganatosítása szeméremsértő módon zajlott-e, és levetették-e a panaszosról a melltartót nyilvános helyen, valamint, hogy a második intézkedés során elvették-e a panaszostól 950 forintot, mivel a panaszosi és a rendőri álláspont teljes mértékben ellentétesek egymással, és egyéb bizonyítási eszköz nem állt rendelkezésre a történet rekonstruálásához.

A ruházat- és csomagátvizsgálásra mindkét alkalommal megfelelő jogalap birtokában került sor, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz és emberi méltósághoz való joga. Az átvizsgálás szeméremsértő módjával kapcsolatban a Testület nem tudott állást foglalni, mivel nem állt rendelkezésre a panaszosi és rendőri elmondásokon felül egyéb bizonyítási eszköz, ezért nem volt lehetséges a történet rekonstruálása. Így nem volt megállapítható a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme.

5) A Testület ezt követően a panaszos előállítását vizsgálta.

a) A rendőri előadás szerint 2019. február 28-án a panaszos a helyszínen azt nyilatkozta, hogy prostitúciós tevékenységet folytat, az intézkedés időpontját megelőzően nem rég érkezett ki a

helyszínre. Feltett kérdésre elmondta, hogy orvosi igazolással szexuális úton terjedő fertőzések szűréséről nem rendelkezik. Ezt követően a panaszossal közölték, hogy az általa elkövetett, Szabálysértési törvény alapján elzárással sújtható szabálysértés miatt a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából elő fogják állítani, melyet megértett és tudomásul vett. A szabálysértés elkövetését elismerte, a szabálysértési nyilatkozatot aláírásával hitelesítette. A panaszossal szemben a rendelkezésre álló adatok és információk alapján 2019. február 28-án 10 óra 50 perctől az Rtv. 33.§ (2) bekezdés f) pont II. fordulata („akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható”) alapján személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedést kezdeményeztek. A panaszos személyi szabadságát korlátozó intézkedés 2019. február 28-án 10 óra 50 perctől 17 óra 10 percig tartott. Ekkor a panaszos őrizetbe vétele a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából megtörtént. A szolgálatparancsnok megállapította, hogy a személyi szabadság korlátozása jogszerű, szakszerű, szükséges és arányos volt, a jogszabályi előírásoknak megfelelő volt.

b) A panaszossal a 2019. március 9-ei intézkedés megkezdésekor közölték, hogy azért vonták intézkedés alá, mivel cselekményével szabálysértést követett el. Közölték vele továbbá, hogy az általa elkövetett, a Szabálysértési törvény alapján elzárással sújtható szabálysértés miatt a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából elő fogják állítani a * Rendőrkapitányságra, melyet a panaszos megértett és tudomásul vett. Az intézkedők (B. G. r. törzsoficer és L. T. c. r. törzsszázados) jelentése előállítás végrehajtásáról rögzítette, hogy a panaszos cselekményét nem tagadta, azonban ezzel kapcsolatban, valamint személyi körülményeiről nyilatkozni nem kívánt. A panaszos továbbá elmondta a rendőröknek, hogy az adott napon még „nem volt fuvarban”. A kényszerintézkedés alkalmazásának arányossága tekintetében az előző intézkedéssel megegyező érvekre hivatkozott a r. őrnagy. A panaszos személyi szabadságát korlátozó intézkedés az Rtv. 33.§ (2) bekezdés f) pont II. fordulata alapján 2019. március 9-én 20 óra 30 perctől 23 óráig tartott, ekkor a panaszos szabadon bocsátása az azonnali gyorsított bírósági eljárás feltételeinek teljes körű hiánya miatt megtörtént.

5a) Az Rtv. 33.§ (2) f) pont második fordulata szerint, a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható.

Mindkét esetben azonos okból került sor a panaszos előállítására. A Testület úgy ítélte meg, hogy az előállítás Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának második fordulata szerinti oka mindkét esetben fennállt, a rendőrök a panaszos személyi szabadságát jogszerűen és indokoltan korlátozták.

Nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő joga az előállítások fogatosítása által.

5b) Mivel azonban az idézett rendelkezés az előállítás végrehajtását az abban foglalt feltétel teljesülése esetére – vagyis ha az eljárás azonnal lefolytatható – nem kötelező jelleggel írja elő, hanem az intézkedő rendőrnek mérlegelési jogkört biztosít, a Testület a rendőri intézkedést az arányosság követelményére figyelemmel is szükségesnek tartotta értékelni. Testület vizsgálta, hogy a jogalap birtokában fogatosított előállítás megfelelt-e az arányosság követelményének, azaz, hogy volt-e lehetőségük az intézkedő rendőröknek arra, hogy kisebb jogkorlátozással járó intézkedést fogatosítsanak az intézkedés céljának elérése érdekében.

Az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése rögzíti az arányosság követelményét. Eszerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával, míg a (2) bekezdés szerint több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A Testület úgy foglalt állást, hogy az intézkedők megfelelő módon jártak el, és az arányosság követelményét betartva foganatosították az intézkedést. Ezt támasztja alá az a tény is, hogy a második intézkedés során, mikor a panaszos a meghallgatása során már nem ismerte el a szabálysértés elkövetését és megtagadta a vallomástételt, őt rögtön szabadon bocsátották. A kényszerintézkedést azonnal megszüntették, mivel az azonnali gyorsított bírósági eljárás feltételei a továbbiakban nem álltak fenn.

Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy az Rtv.-ben rögzített arányossági követelmény nem sérült a panaszos előállításai által, a rendőrök a lehető legkisebb jogkorlátozással járó intézkedést alkalmazták. A Testület szerint az előállításokra kellő jogalap birtokában és az Rtv.15. §-a szerint került sor, így nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

5c) A Testület ezt követően az előállítás időtartamát vizsgálta.

A rendőri tájékoztatás a II. fejezetben foglaltak szerint pontos leírást tartalmaz arról, hogy mikor milyen cselekmények, intézkedések voltak szükségesek, ezek időtartamának indokolásával együtt.

Az első előállítás során az alábbi cselekményeket végezték el.

- 10 óra 50 perctől 11 óra 20 percig: az előállítás időtartama a kapitányságra
- 11 óra 20 perctől 12 óra 15 percig előállítás végrehajtásáról szóló jelentés elkészítése
- 12 óra 15 perctől 12 óra 30 percig előállítás végrehajtásáról szóló jelentés jóváhagyása
- 12 óra 30 perctől 14 óra 15 percig előállítás végrehajtásáról szóló jelentés értékelése, szervezés
- 14 óra 15 perctől 17 óra 10 percig értékelési munkálatok, őrizetbe vételi határozat szerkesztése
- 17 óra 10 perckor őrizetbe vétel foganatosítása

A második előállítás során az alábbi cselekményeket végezték el.

- 20 óra 30 perctől 20 óra 45 percig előállítás időtartama a rendőrkapitányságra
- 20 óra 45 perctől 21 óra 29 percig előállítás végrehajtásáról szóló jelentés elkészítése
- 21 óra 29 perctől 21 óra 45 percig előállítás végrehajtásáról szóló jelentés jóváhagyása
- 21 óra 45 perctől 22 óráig eljárás alá vont személy meghallgatása

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendőrség az előzőekben ismertetett tartalommal pontos felvilágosítást adott azzal kapcsolatban, hogy milyen cselekmények voltak szükségesek a panaszossal szemben. A felvilágosítás alapján megállapítható, hogy az első előállítás során 14 óra 15 perctől 17 óra 10 percre értékelési munkálatok zajlottak és az őrizetbe vételi határozat szerkesztése. Ezen cselekmények elvégzéséhez nem volt szükség a panaszos személyes jelenlétére, indokolatlanul kellett várakoznia, anélkül, hogy a személyét érintő érdemi cselekmény zajlott volna, tehát majdnem 3 óra telt el anélkül, hogy az intézkedő rendőrök bármilyen eljárási cselekményt foganatosítottak volna a panaszossal szemben.

A Testület álláspontja szerint a majdnem három órnyi holtidő nem felel meg az Rtv. 15. §-ában meghatározottnak, így a panaszosnak indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú ideig kellett a rendőrkapitányságon tartózkodnia az első előállítása során. Erre figyelemmel a Testület álláspontja szerint a panaszos első előállításának időtartama nem felelt meg az arányosság követelményének, így a rendőrkapitányság súlyosan sértette a panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

A Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos második előállítása során foganatosított rendőri cselekmények száma és jellege indokolta az előállítás hosszát, nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az intézkedés ideje alatt szükségtelen, vagy indokolatlan holtidők lettek volna. Ennek következtében a Testület a panaszos második előállításának idejét arányosnak minősítette, amely nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

6) A Testület vizsgálta a rendőrök által a panaszossal szemben alkalmazott hangnemet és bánásmódot.

a) A panaszos állítása szerint az egyik férfi járőr nevetve dicsérte meg, hogy milyen jó nagy mellei vannak. Több férfi rendőr is megkörtöközte, ruházatán, testalkatán viccelődtek, megkérdezték, hogy „mennyiért sz*psz?”, „mennyibe került egy menet?”, stb.. Az ügyvéd szerint nyilvánvaló, hogy a panaszost súlyosan megalázták ezzel a viselkedéssel, mivel egy hatóság tagja nem engedhet meg magának ilyen viselkedést. A panaszos elmondása alapján csak egy rendőr volt a többi között, aki igyekezett leállítani ezt a megszegyenítést és rászólt a kollégáira.

b) A panaszos szerint a második intézkedés során a rendőrök német nyelven mondtak szexuális tartalmú szavakat a panaszosnak, például „blasen”, „ficken”, azt hitték, hogy a panaszos ezeket a szavakat nem érti.

Az intézkedő rendőrök mindegyike megcáfolta, hogy bármelyikük obszcén, gúnyolódó, nem megfelelő kifejezéseket használt volna a panaszossal szemben, vagy nem megfelelő bánásmódban részesítette volna őt.

A Testület a panasz hangnemre vonatkozó része tekintetében utal az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatára, amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Ezen törvényi rendelkezéssel összefüggésben a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire, különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége. Ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, megtestesítik az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgálnak, illetve morális alapot biztosítanak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 1. pontja szerint a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie”. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint pedig a rendőr „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület a fentiekén túlmenően utal a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakra, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület a két fél előadásának alapos mérlegelését követően arra az álláspontra helyezkedett, hogy az egymásnak ellentmondó rendőri és panaszosi állítások miatt nem tud megnyugtatóan állást foglalni tekintetben, hogy a rendőrök által alkalmazott hangnem és bánásmód megfelelő volt-e, ezért csakis arra az álláspontra helyezkedhet, hogy a panaszos emberi méltóságához fűződő alapvető jogának sérelme nem megállapítható.

7) A panaszos állítása szerint 2019. március 9-én a kapitányságon az őt kihallgató tiszt elé tett egy jegyzőkönyvet, melyben leírta, hogy a panaszos elismeri a terhére rótt tiltott prostitúció szabálysértését. Mivel a panaszos nem akarta ezt elismerni, az eljáró tiszt többször rászólt, hogy „ne szórakozzon már vele”, illetve, ha nem írja alá, akkor „30-40 napra is bezárják”. A huzavona közben azt kérdezték a panaszostól, hogy „mi van, nem értesz?”, „nem magyarul beszélünk?”, majd azt mondták, ha a panaszos nem tud olvasni és nem ért magyarul, nekik be kell hívniuk az utcáról egy civil embert, aki felolvassa a jegyzőkönyv tartalmát.

A jegyzőkönyv szerint 21 óra 45 perckor Sz. M. r. őrnagy hallgatta meg a panaszost. A panaszost nem helyezte nyomás alá annak érdekében, hogy aláírja a szabálysértés elismeréséről szóló nyomtatványt, azért sem, mert ilyen nyomtatvánnyal a készenléti szolgálatot ellátó nyomozók nem rendelkeznek. Ilyen esetekben a meghallgatás úgy történik, hogy a rendőrájárőr által készített jelentés a helyszínen észleltekről felolvasásra kerül a meghallgatás előtt (jelen esetben a r. őrnagy olvasta fel a panaszosnak), mielőtt az eljárás alá vont személy vallomást tenne, és az ezzel kapcsolatos jogai felolvasásra kerülnek, melyeket a meghallgatást követően az eljárás alá vont aláírásával vesz tudomásul. A Szabálysértési törvény 91.§ (4) bekezdése szerint a szabálysértési hatóság előtt folyó eljárásban a jegyzőkönyvet felolvasás után - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - az eljárási cselekmény résztvevőinek alá kell írniuk. Ha a jegyzőkönyv aláírását bármelyik résztvevő megtagadja, azt a megtagadás okának megjelölésével a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni. A panaszos a felolvasást követően közölte, hogy élni kíván vallomásmegtagadási jogával, a szabálysértést nem ismeri el. A rendőr ezen nyilatkozatot a jegyzőkönyvbe foglalta, majd felhívta a panaszos figyelmét, hogy a vallomástétel megtagadása nem akadályozza az eljárás lefolytatásának. A panaszost közölte, hogy semmit nem hajlandó aláírni, ezért a rendőr felhívta a figyelmét a fentiekben leírt jogszabályra, és tájékoztatta, hogy ezt is jegyzőkönyvbe kell foglalnia. A panaszos megértette a tájékoztatást és aláírta a jegyzőkönyvet. A panaszos minden tájékoztatást megkapott, az emberi méltóság figyelembevételével. A jogszabályi tájékoztatás a rendőr emlékezte szerint többször is elhangzott, és a panaszos a későbbiek során megértette, hogy az aláírás megtagadása és a vallomás megtagadása nem azonos.

A Szabálysértési törvény 91.§ (4) bekezdése szerint a szabálysértési hatóság előtt folyó eljárásban a jegyzőkönyvet felolvasás után - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - az eljárási cselekmény résztvevőinek alá kell írniuk. Ha a jegyzőkönyv aláírását bármelyik résztvevő megtagadja, azt a megtagadás okának megjelölésével a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni.

A Testület jelen esetben úgy foglalt állást, hogy a panaszos tévesen nyomásgyakorlásként értékelte azt a tájékoztatást, amelynek célja éppen az volt, hogy a panaszost felvilágosítsa a rendőr azzal kapcsolatban, hogy a szabálysértés elismerése, és a jegyzőkönyv aláírása egymással nem egyenlő, két különböző rendeltetésű cselekményről van szó. A rendőri álláspontot alátámasztja továbbá az a tény is, hogy a panaszos nem ismerte el a szabálysértés elkövetését, rá ezzel kapcsolatban nem helyeztek nyomást, pusztán a jegyzőkönyvet írta alá, mellyel tudomásul vette annak tartalmát (mely szerint nem ismeri el a szabálysértés elkövetését).

Mindezekre tekintettel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga azáltal, hogy a jogi felvilágosítást a meghallgatást végző rendőr a megfelelő tartalommal elismételte részére. Ezzel a rendőr nem nyomást gyakorolt rá, hanem a téves értelmezést kívánta elkerülni.

8) A Testület vizsgálta az intézkedések diszkriminatív, részrehajló voltát.

A panaszbeadvány alapján megállapítható, hogy a panaszos véleménye szerint a rendőrség részrehajlóan, a szexmunkásokat diszkriminálva jár el. A panaszos jogi képviselőjének szexmunkás ügyfelei beszámoltak arról, hogy ha bármilyen bajba, veszélyhelyzetbe kerülnének, a rendőrség lenne az utolsó, akit értesítenének, mivel onnan hatékony segítségre nem számíthatnak.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése rögzíti a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét: a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlás nélkülség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni tilos, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

A Testület ezen a ponton hivatkozik a Rendőri Hivatás Etikai Kódexében szereplő 5. pontra, amely szerint a „rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz kínzást, könyörtelen, embertelen vagy megalázó bánásmódot és ezt mástól sem tűri el. Empátiával fordul embertársai felé, védelmet és segítséget nyújt a rászorulóknak.”

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a megállapításra jutott, hogy a jelen panasz tárgyává tett intézkedés célja és jogalapja megállapíthatóan megfelelt a jogszabályi rendelkezéseknek, az üggyel kapcsolatos dokumentumokban, és azok indokolásában semmilyen olyan körülmény, adat, vagy tény nem merült fel, amelyből diszkriminatív intézkedésre lehetett volna következtetni.

Mindezekre tekintettel az intézkedések nem ütköztek a diszkrimináció alkotmányos tilalmába, az egyenlő bánásmód követelménye és a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga nem sérültek, mivel nem érte hátrányos megkülönböztetés azáltal, hogy vele szemben kellő jogalap birtokában, szabálysértés elkövetése miatt intézkedéseket foganatosítottak.

IV.

A Testület megállapította, hogy a szabálysértés elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a rendőrök oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, az intézkedés foganatosítása által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A Testület nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy az intézkedések megkezdésekor a rendőrök tájékoztatták-e a panaszost az intézkedés céljáról, ezáltal a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható. A panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült azáltal, hogy a mobiltelefon használatának mellőzésére felszólították a rendőrök. A panaszos emberi méltóságának sérelme nem megállapítható abban a kérdésben, hogy a rendőrök felszólították-e arra, hogy a haját engedje le. A ruházat- és csomagátvizsgálásra megfelelő jogalap birtokában került sor, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz és emberi méltósághoz való joga. Az átvizsgálás szemérem sértő módjával kapcsolatban a Testület nem tudott állást foglalni, mivel nem állt rendelkezésére a panaszosi és rendőri elmondásokon felül egyéb bizonyítási eszköz, ezért nem volt lehetséges a történetek rekonstruálása. Így nem volt megállapítható a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme. Nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő joga az előállítások foganatosítása által. Az Rtv.-ben rögzített arányossági követelmény nem sérült a panaszos előállításai által, a rendőrök a lehető legkisebb jogkorlátozással járó intézkedést alkalmazták. A Testület szerint az előállításokra kellő jogalap birtokában és az Rtv. 15. §-a szerint került sor, így nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga. A Testület álláspontja szerint a majdnem három órnyi holtidő nem felel meg az Rtv. 15. §-ában meghatározottaknak, így a panaszosnak indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú ideig kellett a rendőrkapitányságon tartózkodnia az első előállítása során. Erre figyelemmel a Testület álláspontja szerint a panaszos első előállításának időtartama nem felelt meg az arányosság követelményének, így a rendőrkapitányság súlyosan sértette a panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető jogát. A Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos második előállítása során foganatosított rendőri cselekmények száma és jellege indokolta az előállítás hosszát, nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az intézkedés ideje alatt szükségtelen, vagy indokolatlan holtidők lettek volna. Ennek következtében a Testület a panaszos második előállításának idejét arányosnak minősítette, amely nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát. A Testület a két fél tényelődadásának alapos mérlegelését követően az egymásnak ellentmondó rendőri és panaszosi állítások miatt nem tudott megnyugtatóan állást foglalni ate tekintetben, hogy a rendőrök által alkalmazott hangnem és bánásmód megfelelő volt-e, ezért csakis arra az

álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető jogának sérelme nem megállapítható. A Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga azáltal, hogy a jogi felvilágosítást a meghallgatást végző rendőr a megfelelő tartalommal elismételte részére. Ezzel a rendőr nem nyomást gyakorolt rá, hanem a téves értelmezést kívánta elkerülni. Az intézkedések nem ütköztek a diszkrimináció alkotmányos tilalmába, az egyenlő bánásmód követelménye és a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga nem sérültek, mivel nem érte hátrányos megkülönböztetés azáltal, hogy vele szemben kellő jogalap birtokában, szabálysértés elkövetése miatt intézkedéseket foganatosítottak.

Tekintettel arra, hogy a Testület súlyos alapjogsérelmet állapított meg a rendelkező részben foglaltak szerint – az Rtv. 93/A. §-ának (6) bekezdése alapján – az állásfoglalást megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

Budapest, 2019. június 13.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné Dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag